

هه رکاتیک بینیت که سیک تاوانیکی گه وره ی کردووه و به هیچ جوریک ناتوانی بیبه خشی، دلنیا به له بچووکى
دلی تویه نه ک گه ره یی تاوانه که!!

خوزگه ۳ شت یان ۳ ووشه خوپه ره سستی، درو و عه شق نه بوونایه با ئینسانه کان ناچار نه بوایه ن له به ر
خوپه ره سستی ده رباره ی عه شق درو بکه ن!!

ئه گه ر یه که م عاشقی دنیا به ناچارى بو ده ست پیکردنی نامه یه کی دژوار که ده روونی تیدا به یان بکا، له
نیوان دنیا یه ک ووشه دا «سلاو» ی هه لنه بژاردبا، هه ر له سه ره تاکانمانه وه پیکه وه ته با نه ده بووین!
به هه رحال : سلاو

سلاویک به گرزی تووره بوونی خو ت و ئارامیی عه شقی من به ئیحترامی ناوی جوان و قه شه نگت، خوزگه دلنیا
ئه بووم که نامه که م له جیگایکی ئه من هه ل ئه گری تا ئاسووده بم و پاش سلاو، ناوت بنووسم و نووسینی
ناوت بو دلوپه فرمیسه که کانم نه ئه بووه ئوقده و گری. به لام حه یف ئه ترسم نامه که م بدرینی و ناوه که ی
خوشت....

که وایه لئی گه ره با ئوقده ی من و حورمه تی تو، هه ردووک پاریزراو بن. ئه مه ش ده سستی ناپاکی ته قدير و
چاره نووسیکی ده ستردی نه یاره.

چونی دوورترین نزیکم؟ هیشتا بریارت نه داوه ده رگای ره حمت بکه یته وه و به گوشه نیگای چاوه کانت گلپه ی
ده روونی گرگرتووم دامرکینی؟ هیشتا دوزه خى رقت وه ک خودای غه دار و غه زه ب نه نیشته وه؟ هیشتا
حه زیای خوینمژی برسیت له خوینی دلی تامه زروم تیر نه بووه؟ هیشتا شه می بی به زه بیت ماویه تی بسووتینی
په پووله ی عاشقت؟ هیشتا باورت نه کردووه که له گه ل هه موو مه خلوقی دنیا فه رقم هه یه وه ده ست خو م نیه و
ده ست به ردار نیم؟ هیشتا سه هولی به زه بیت بو هه موان ناوه و بو من شه خته؟

خوزگه م به بی خه میت. هیوادارم نیگه رانی که س نه بی، نیگه رانی ئازاریکی کوشه نده یه. جاروبار نیگایه ک به
تاوانی هیچ ئینسان تووشی سزا ئه کات. راستی پرسیاریک؟ تو عه شقی پاکی فه رهاد و شیرین، مه جنوون و
له یلی، یوسف و پیم بلی بزائم تو نه بوویت که یاسای جیابیت بو یه که مجار داهینا و په سه ندت کرد؟

هه موو که سم، جیایی سه ره تا یاسا نه بوو، پاشکو یه کی بچووکى روژ ژمیری ئینسانیکی شکست خواردوو له
عه شق بوو. من نازانم تو بو ویستت میژووی مه رگی کامه گول له ئالبومی من و مناله به د ئیقباله کانمان
ده ربینی و که چاوت به پاشکو که وت مه یلت خواستی بیکه ی به یاسا؟ ئه گه ر لیره ئه بووی، به سیحری
قه شه نگى نیگات شانه کانت هه ل ئه ته کان و تیده گه یشتی که ئیستا وایه. حه ق به تویه! هه میشه سه ری من
له خواره وه و شانه کانی تو له سه ره وه. گرنگ نیه فیدای سه ری ئاره زووه کانت.

به لام نازه نین، قه ت بیرت له وه کردوه ته وه که ئیمه ئینسانه کان بو له گه ل یه کتر ئاواين؟ به راستی ئه گه ر
به هار سالیک جاریک نه هاتبا یه، کی پیتی ئه ووت: سالی تازه ت پیروز بی؟

رووی زه مانه ره ش بیت! وای لیهاتوووه ده بی له بری ریکلام، به خه تی سوور له روژنامه و ته له ویزیونه کان

ئاگاداری ته بلیغ بکه یین که «کئی فریام ته که وئی» ئاها راستی هاته وه بیرم، تۆ که ی ته گه یته فریام؟ باشه قه یینا کا وولامم مه ده وه، ته زانم تاوان له منه وه یه. هیشتا کاتی نه هاتووه که تۆ کاتی خۆت بۆ فریا که وتنی که سییک ته رخا بکه ی. من خوشم نازانم، بۆچی نه، ته زانم که نامه که م ته درینی که به خوینی دل و تنوکی فرمیسک، هینده به ووردی و پوخت ته ینووسم. له وانه یه واش نه بی، به لام هه رکه بروسکه ی نیگای تۆ ئاگر له ووشه کانم به ر بدا، بۆ هه تا هه تایه به سمه. سه ییری ره ش کردنه وه ی کاغه زه که م مه که، بۆ سپی مانه وه ی ده فته ری خه مه کانت ده سته و دوغام. ته زانم گوئی له قسه م ناگری، به لام بۆ خاتری خۆت برییک ئاگات له خۆت بی!

هه وا سه رده و سه رما تۆ نانسیت، گه رمه و ره حمی نیه وه ک خۆت! ته ترسم به هه له نه خوشت بخا. ته گه ر تا ئاخر نامه که ت خویندیته وه دنیایه ک منه تبارم! ته گه ریش نه یخوینیتته وه هه رچی لای تۆوه بییت جوانه. به هه رحال ئیتر له دووره وه تۆز و گه ردی نیشتوو له په نجه ره نیوه کراوه کانی بیرکردنه وه ت ماچ ته که م. که سییک زه لیلی بۆنی زولفته! ده میکه بۆنی نه کردوو و په ژمورده یه وه فات بی! که سییک که تۆ فه رقی له گه ل خه لکیتر هه ست پی ناکه ییت، به لام ته و ته زانی که ئیهمالی تۆ مانا داره و ته نیا مه جنوون تیدگا و به س. خۆزگه دیسان من ته به خشی که نامه ت بۆ ته نووسم تۆ بته وئی، نه ته وئی، لای من ته مینی له چاره نووسم دا که سییک که نه بوونی تۆ ته نانه ت له خه یالیشی دا ناگونجی!

خۆشتم ته وئی له یادمای! عوسمان _ م ۲۰۰۵/۴/۱۷